Arne Melballe:

Minder fra min tid som spejder

Der var megen snak i byen i efteråret 1927 i Gørding. Vi vidste, det havde noget med spejdere at gøre, engang havde der været en patrulje af »Gule spejdere« i byen, men de eksisterede ikke mere. Nu hed det FDF, men hvad var det? Bogholder Wimmelmann indkaldte til et møde i Afholdshotellets sal (St. Forsamlingshuset) og allerede her blev der tilmeldt 23 drenge.

Få dage efter begyndte gymnastikken i skolens gymnastiksal under ledelse af lærer Drejer, der skulle også holdes kredsmøde hveranden mandag aften, samt patruljemøder efter behov.

Kredsmøderne fandt sted i missionshuset, som dengang lå vest for Chr. Nielsens Tømmerhandel. Wimmelmann havde gjort alt forarbejdet, men fik dog også hjælp til det praktiske af handelsmedhjælper Lauridsen og skomager Svend Otto Nielsen. En bestyrelse var der også, den bestod af post Erhardtsen, kirkebetjent Christensen og Magnus Madsen, Lourup.

D. 27. oktober samme år havde FDF i Danmark 25 års jubilæum, det skulle også fejres i Gørding. Vi mødtes i gymnastiksalen og gik derefter op til pedel Stephensen, som boede på skolen. Stephensen havde en radio, som han selv havde bygget. Gennem højttaleren hørte vi nu festtalen, som blev holdt af FDF's stifter Holger Tornø. Mange hørte den aften radio for første gang i deres liv.

Nu skulle vi så snart selv vise os for offentligheden, det var spændende. Wimmelmann hersede med os mange aftener i gymnastiksalen, vi skulle jo gå i takt og lære at gøre honnør. De fleste havde fået en uniform. I sidste øjeblik blev der skaffet en tromme. En kvik dreng, som hed Erling, blev sendt til Esbjerg for at lære at bruge den, og det blev han god til. Den første marchtur gik, så vidt jeg husker, ud til Magnus Madsen i Lourup, hvor vi fik serveret en forfriskning inden hjemturen.

1-årsdagen blev fejret med tale af bl.a. forbundsinstruktør Poul Skov, som senere blev provst i Haderslev. Nu var vi 48 drenge.

Man havde længe haft ønske om et orkester. Vi var fire drenge, der havde købt en trommefløjte hver, snedker Askov underviste os, han var selv en god fløjtespiller, men desværre fungerede fløjterne ikke, når vi havde kraftig sidevind. Så blev der købt blæseinstrumenter for nogle få hundrede kroner. De

var for billige og faktisk ubrugelige, men smed Thomsen, som havde påtaget sig at lære os at bruge dem, fik da instrumenterne repareret med ståltråd og gummibånd.

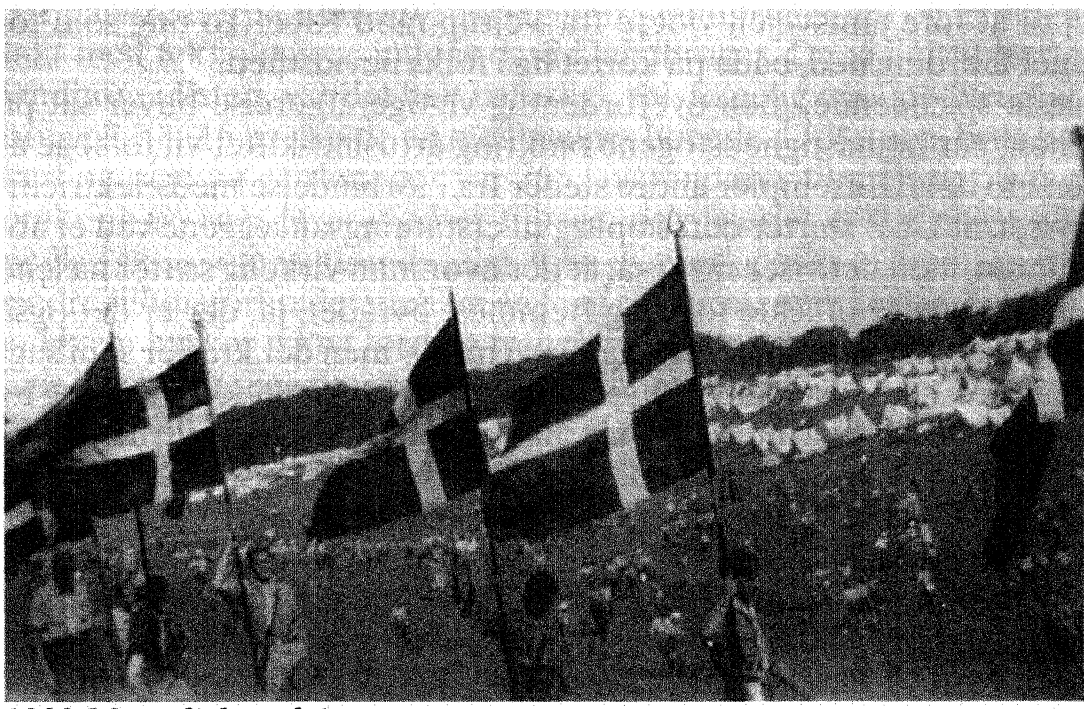
D. 22. oktober 1929 optrådte vi for første gang. »Vestkysten« skrev dagen efter »- at det nye orkester spillede taktfast og sikkert«. Taktfast var det måske, men sikkert var det nu ikke, vi havde også kun spillet i tre mdr. Men det gik fremad, og vi blev ganske gode til det.

Kredsfører Wimmelmann, som vi kaldte ham, havde evnen til at få os drenge til at lytte. Jeg er sikker på, at mange med mig husker de ture, vi havde til Åtte Bjerge. Efter en travl dag samledes vi om bålet og når sengetiden nærmede sig, holdt Wimmelmann en lille andagt, og der blev lyttet.

Ved flere lejligheder, når vi kom hjem fra Terp krat, snavsede og trætte, stod fru Wimmelmann med kakao og julekage til hele flokken, hun var sin mand en god støtte. De vil altid blive husket af os gamle FDF drenge.

Jeg har haft mange dejlige oplevelser med FDF i Gørding, men den største oplevelse var nok alligevel Marselisborglejren 1932. Det var en landslejr med tusindvis af deltagere. Som et absolut højdepunkt fik lejren besøg af kongen, Chr.10 og dronning Alexandrine.

Arne Melballe, f. 1914 i Gørding. Fhv. gartneriejer.

1932 Marselisborglejren